

gets Forslag og lade det gaa videre til Landsthinget. Jaa at man ikke fraviger det, uden man ser, hvad der forlanges fra Landsthingets Side, og hvad der bydes. Man kan jo da altid i sin Tid tage mulige Mægtingsforslag under Overveielse; men jeg kan paa ingen Maade tilraade nu uden et saadant Forsøg at frasalbe vort gamle Standpunkt og gaa over til noget Nyt. Skulde man imidlertid alligevel gjøre det, vil jeg dog subsidiært anbefale de Ændringer, jeg har tilladt mig at stille. Den sidste af dem, som blev omdelt paa Thingets Bord for kort siden, gaar kun ud paa at rette et Par Tal, som det er nødvendigt at rette, naar der skal være Tale om at give $\frac{3}{4}$ af Menighedsraadets Ret til at faae den Indflydelse, som mit Ændringsforslag gaar ud paa. Der staar nemlig i Forslaget Tallene 9 og 15, men disse kunne ikke blive staaende, naar der skal være Tale om Trefjerdedels Majoritet; thi de ere ikke deslige med 4. Derfor har jeg i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har staaet i lignende Forslag, foreslaaet Tallene ændrede til 8 og 16. Det Forslag, som Folkethinget hidtil har været stemt for, er, som jeg ganske kort skal minde om, et Kompromissforslag, som har søgt at tage Hensyn til alle Sider og give enhver Part Sit, og jeg har allerede ved 2den Behandling udsærlig udvillet det, jeg skal derfor kun ganske kort omtale Hovedpunkterne deraf. Der gives Kirkebestyrelsen, hvad der kan tilkomme den, ved at give den Lov til at bestemme, hvad der skal fordres for at være Præst i Folketirken, og ved at give den Ret til at lægge alle de Ansøgninger til Side, som den finder mindst egnede. Det giver dernæst Menigheden Ret til at vælge mellem de Præster, Staaen engang har erkjendt for at være stikke til at være Embedsmand i Folketirken, og den giver Flertallet indensfor Menigheden Ret til at faae den Indflydelse, der kan tilkomme det, nemlig til at træffe det afgjørende Valg; men det giver ogsaa Mindretallet den Ret, der kan tilkomme det, nemlig at Mindretallet kan faae sin Kandidat med paa Valg, hvis det er tilstrækkeligt stort, og endelig tager Forslaget Hensyn til de Kandidater, som maaske ville have ondt ved at komme i Embede, idet det forbeholder endel Embeder, som hidtil at besettes af Kongen. Det er Indholdet af dette Forslag, og det stemmer, som jeg ogsaa ved 2den Behandling udsærlig har oplyst, baade med selve Forholdets Natur mellem Præst og Menighed og med den gamle Overlevering saavel som med hele den Udvikling, der har fundet Sted herhjemme hos os siden 1849. Det vil uden Tvivl være til Gavn for Menighederne, der ville føle deres Ansvar, for Præsten, som vil blive modtaget velvillig af Menigheden, for Kirkebestyrelsen, som vil kunne undgaa det Skær af Vilkaarlighed, som nu stundom klæber ved Embedsbesættelser. Det er det, som er Forslagets Fortrin, og jeg tror, at de have været er-

kjendte fra mange Sider ogsaa udenfor Benstre. Jeg kan derfor ikke tro, der nu kan være Tale om i Rigsdagens 12te Time at opgive hele dette Forslag og gaa over til Modstandernes Leir.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den ærede Ordfører udtalte sig henimod Slutningen af sit Foredrag, som om vi endnu havde god Tid, som om vi endnu kunde lade Forslaget gaa til Landsthinget og efter nøie Overveielse muligen tage Beslutning om, hvad vi ville gjøre. Jeg haaber, at jeg ikke behøver at minde det høie Thing om, at det er en Feiltagelse. Nu i den tiende Maaned og henimod Slutningen af denne, hafter det virkelig, hvis der overhovedet skal ske Noget. Enhver vil nemlig se, at det er umuligt, efter hvad der i Dieblirket foreligger, at Lovforslaget kan fremmes paa anden Maade end ved ekstraordinær Behandling i Landsthinget, og jeg vil bede, at man vil have sig dette for Die ved Behandlingen af Lovforslaget og særlig ved Overveielse af et Par Ændringsforslag, der ere stillede af den ærede Ordfører. Vedtagelsen af dem — det vil jeg strax sige — er nemlig ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse; det er et Par Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet subsidiært, idet han principalt ønsker Lovforslagets Forkastelse; skal man vælge en af Delene, maa jeg meget anbefale, at man gaar direkte til Sagen og vælger det Sidste. Efter de foreløbige Forhandlinger, der have fundet Sted dels her i Thinget og dels i Udvalget, har jeg stillet en Række af Ændringsforslag, der jo alle ere samlede under Et som eet Ændringsforslag, fordi det er een Tanke, der gennemføres ved alle disse Ændringer. Flere af dem ville let forklare sig selv, og jeg skal derfor ikke noget Dieblit opholde mig ved en udsærlig Forklaring af disse Ændringer. Der er imidlertid nogle enkelte af dem, som jeg skal dvæle et Dieblit ved, for at oplyse Grunden til dem, da det kan have Interesse for ærede Medlemmer at erfare, hvad Hensigten dermed har været. Til § 1 er jo intet Ændringsforslag stillet. Til § 2 har jeg foreslaaet den Ændring, at Valget af Menighedsraadet, som skal foregaa efter Forholdstal, ikke behøver fuld Kvotient. Der staar nemlig nu her, at Valget skal ske ved personlig og skriftlig Afstemning efter Forholdstal, dog saaledes, at der kræves fuld Kvotient. Disse Ord har jeg foreslaaet skulle udgaa, og Grunden dertil er væsentlig den, at lette Afstemningen, som vil finde Sted navnlig i store Kommuner; thi hvor man ikke har Dvæle i at anvende Forholdstalsvalgmaaden, kan man let komme ind paa Omvalg, som ikke vil være hensigtsmæssigt og nyttigt ved denne Leilighed. Jeg har altsaa foreslaaet, at denne Sætning skulde udgaa. Dernæst har jeg foreslaaet, at det sidste Punktum af § 2 skal udgaa. Dette Punktum bestemmer nemlig, at der